

ΤΟ ΙΔΙΟ ΠΡΙΝ 36 ΧΡΟΝΙΑ: ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ, ΗΛΙΘΙΕ

Η κυβέρνηση βρίσκεται σε αδιέξοδο. Από την μια ένα τσουνάμι απεργιών εναντίον των κρισίμων νομοσχεδίων της και από την άλλη η δέσμευσή της στο Μνημόνιο να τα ψηφίσει και προ πάντων να τα εφαρμόσει –«είναι η εφαρμογή, ηλίθιε». Διαφορετικά θα χρεοκοπήσει η Ελλάδα ή η Αριστερά.

Λάθος επιχαίρουν και ψαρεύουν οι αντίπαλοί της διότι, αν νικήσουν, θα τα βρουν μπροστά τους όπως τα βρίσκουν τώρα οι ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ. Το ζητούμενο είναι να συμπράξουν όλοι για να σωθεί η χώρα. Αλλά δεν αρκεί ένα «ναι» για να σωθεί. Χρειάζεται απαραίτητα να εξορθολογισθεί εκ βάθρων το Κράτος και να αυτοδιαλυθεί το Σύστημα που το λαφυραγωγεί και εξαγοράζει πελατεία με τα δανεικά. Όμως, οι απεργοί απαιτούν να διασωθεί το Σύστημα και ας παράγει αενάως κρίσεις. Φτάνει να πληρώνουν το «μάρμαρο» όλοι οι άλλοι –ακόμη και τα παιδιά τους.

Αυτό το έργο το έχουμε ξαναδεί πολλές φορές, το πλήρωσε η Ελλάδα ακριβά αλλά δεν μας δίδαξε τίποτε ποτέ. Λοιπόν, έχει ίσως ενδιαφέρον να δούμε τώρα το ίδιο έργο όπως παίχθηκε πριν 36 χρόνια ακριβώς. Είναι πανομοιότυπο με το σημερινό.

Την Κυριακή 10 Φεβρουαρίου 1980 ο «Ελληνικός Βορράς» δημοσίευε μian ανάλυση με τίτλο *Οι φυλές των Ελληνοφάγων: πόσο μπορεί να αντέξει στην έφοδο η οικονομία; Ανατριχιαστικοί αριθμοί συνθέτουν εικόνα φρίκης ενώ όλοι αναμένουν θαύμα!* Το υπέγραφε ο υποφαινόμενος. Αναδημοσιεύονται αυτούσια τα ακόλουθα αποσπάσματά του έως την τελευταία λέξη:

Εβδομάδα κουφών η περασμένη. Και η καινούρια δεν προβλέπεται να βελτιώσει την κοινωνική «ακοή» της. Το αντίθετο μάλιστα. Κανείς δεν ακούει κανέναν και όλοι απεργούν εναντίον όλων. Υπάρχουν, φυσικά και χειρότερα. Φαίνονται ήδη ευδιάκριτα στον ορίζοντα.

Έμποροι, βιοτέχνες, επαγγελματίες και άλλοι «μπίζνεσμεν» έκλεισαν τα καταστήματά τους πριν ένα μήνα περίπου. Από χθες απεργούν οι ιδιοκτήτες ταξί. Αύριο κλείνουν τα 4.000 φαρμακεία όλης της χώρας. Σ' όλη την διάρκεια του επταήμερου «απήργησαν» κι οι αγρότες, που αρνήθηκαν να παραδώσουν τα προϊόντα τους στην αγορά. Φυσικά οι υπάλληλοι τραπεζών απεργούν από τις 17 Ιανουαρίου και συμπληρώνουν ένα μήνα απεργίας ακριβώς. Το ρεκόρ κατέχουν οι πτυχιούχοι μηχανικοί του ΟΣΕ, οι οποίοι κλείνουν την προσεχή Κυριακή... εκατόν δέκα μέρες απεργίας! Η νέα 48ωρη απεργία των τεχνιτών του ΟΤΕ έληξε την περασμένη Πέμπτη, οπότε η απεργία των τεχνιτών της ΔΕΗ διέκοψε την λειτουργία δύο ηλεκτροπαραγωγών μονάδων 550 συνολικά μεγαβάτ στην Μεγαλόπολη. Η ΟΛΜΕ αποφάσισε να κλείσει από τις 22 Φεβρουαρίου όλα Γυμνάσια και τα Λύκεια της χώρας με απεργία διαρκείας. Και οι Δάσκαλοι κηρύσσουν τριήμερη απεργία στα Δημοτικά Σχολεία. Στην γενική εκστρατεία συσκέπτονται να πάρουν μέρος και οι φοιτητικές οργανώσεις για «συνέχιση της πάλης ενάντια στον ν. 815».

* Οι εκπαιδευτικοί και οι υπάλληλοι ΟΤΕ και ΔΕΗ απαιτούν πανομοιότυπα άμεση τιμαριθμική προσαρμογή των μισθών και φορολογικές ελαφρύνσεις.

* Οι Αγροτικοί Σύλλογοι αξιώνουν τριπλασιασμό των αγροτικών συντάξεων και αναστολή των αγροτικών χρεών επί μια δεκαετία χωρίς τόκους. Ο διπλασιασμός των αγροτικών συντάξεων κοστίζει στον Δημόσιο Προϋπολογισμό 5,5 δισεκατομμύρια δραχμές και, από πάνω, απ' ευθείας στον Λαό άλλα 2 δισεκατομμύρια τουλάχιστον σε εισφορές υπέρ ΟΓΑ κ.λπ. Ο τριπλασιασμός θα κοστίζει άλλα τόσα! Τα δάνεια των αγροτών είναι τα πιο χαμηλότοκα της χώρας. Η Αγροτική Τράπεζα τους χρηματοδότησε τα τελευταία πέντε χρόνια με 350 περίπου δισεκατομμύρια δραχμές. Αν τα σβήσουμε όλα αυτά, το χιλιάριο θα γίνει δραχμή. Ούτε δεκάριο καν.

* Οι Φαρμακοποιοί ζητούν αύξηση του ποσοστού κέρδους, «αντιμετώπιση του υπερπληθωρισμού των φαρμακείων» (δηλαδή κλείσιμο πάλι του επαγγέλματος) και νέες θέσεις στο Δημόσιο για να διορίζονται οι νέοι φαρμακοποιοί.

* Οι ιδιοκτήτες ταξί θέλουν ψηλότερο κόμιστρο γιατί ακρίβησαν τα ανταλλακτικά.

Καμιά απολύτως κυβέρνηση, ακόμη και κυβέρνηση «κλόουν», δεν είναι δυνατόν να αποδεχθεί ούτε ένα από όλα τα παραπάνω αιτήματα χωρίς να τινάξει τον τόπο στον αέρα. Αλλά αυτό δεν ενδιαφέρει κανένα. Όλοι δίνουμε δίκιο σε όλους.

Η χώρα εισήλθε σε Δημοπρατήριο, όπου όλοι «κτυπούν» όσο-όσο απαιτώντας να αγοράσουν τα πάντα με χρήματα του... Κράτους ή, στην ευνοϊκότερη περίπτωση, με χρήματα των... άλλων. Ο κοινωνικός χάρτης της Ελλάδος παρουσιάζει σήμερα την τραγική εικόνα ενός εν εξελίξει πολέμου ανάμεσα σε πρωτόγονες φυλές, που ευφήμως ονομάζονται «ομάδες πιέσεων». Και το χειρότερο: όλοι βλέπουν την θλιβερή πραγματικότητα, όλοι συμφωνούν ότι οι «άλλοι» παραλογίζονται απαιτώντας τον ουρανό με τ' άστρα, όλοι διαπιστώνουν κουνώντας το κεφάλι πως «δεν πάμε καλά» και όλοι μαζί έχουν επιπέσει εναντίον αλλήλων με νύχια και δόντια για να μη αφήσουν τίποτε όρθιο. Αλλά μήπως και οι «σοβαροί» σοβαρολογούν; Ο καθένας ρίχνει την «πετριά του» και, αφήνοντάς την μετέωρη, νίπτει τας χείρας.

Ή έχω αποτρελαθεί ή κάτι τέτοιο σοβαρότερο συμβαίνει στον τόπο μας.

Ο καθηγητής Ξενοφών Ζολώτας, Διοικητής της Τραπέζης Ελλάδος, σε ένα συνταρακτικό υπόμνημά στον Πρωθυπουργό και στους αρμοδίους υπουργούς αναφέρει: 1^{ov} Οι ανάγκες του δημοσίου τομέα διατηρούνται ακόμη σε τόσο υψηλά επίπεδα ώστε επιταχύνουν τον πληθωρισμό και ταυτόχρονα στερεύουν τις πηγές για την χρηματοδότηση του ιδιωτικού τομέα. 2^{ov} Το Κράτος πρέπει να συγκρατήσει το χέρι του, που ολοένα παίρνει και περισσότερα δανεικά από τα αποθέματα των τραπεζικών καταθέσεων για να καλύψει τις αυξανόμενες δαπάνες του.

Ο Διοικητής της Εθνικής Τραπέζης καθηγητής Αγγελόπουλος την 1η Δεκεμβρίου 1979, λίγες ώρες πριν αντικατασταθεί, εξέφραζε τις εντονότερες ανησυχίες του ότι, με την μέθοδο του αναγκαστικού εσωτερικού δανεισμού με τα έντοκα γραμμάτια, το Κράτος είχε βάλει στο χέρι όλες σχεδόν τις νέες καταθέσεις που εισέρρευσαν το 1979 στην Εθνική. Πήρε 27.400 εκατομμύρια δραχμές από την Τράπεζα και της άφησε μόνον... 90 εκατομμύρια για να κάμει τη δουλειά της!

Το Κράτος, για να καλύψει το έλλειμμά του λόγω των αυξημένων δαπανών του, αναγκάστηκε το 1977 να πάρει το 44% των νέων καταθέσεων. Το 1978 πήρε το 45,6%. Και το 1979 πήρε το 72,7%. Φέτος υπολογίζει να πάρει το... 86,9%! Γίνεται αντιληπτό πως ξεπεράσαμε κιόλας από καιρό την «κόκκινη γραμμή».

Κάτω από το φως αυτών των στοιχείων, που κανείς δεν αμφισβήτησε, γίνεται φανερό ότι Έλληνες και πρώτοι από όλους οι ηγέτες τους έπρεπε να ασχολούνται με άλλα ζητήματα παρά να πριονίζουν το κλαδί που πάνω του όλοι καθόμαστε.

Οι οιωνοί δεν είναι ευχάριστοι. Τους βλέπει ο καθένας, άσχετα αν τους προκαλεί με την στάση του. Ήσαν ανέκαθεν ορατοί στο εξασκημένο μάτι και προμήνυαν την αναπόφευκτη κρίση, που είναι πολλαπλή. Διότι ούτε το πολιτικό πρόβλημα βρήκε ποτέ την οργανική λύση του ούτε κανείς τόλμησε να αναδιαρθρώσει το Κράτος που αναπαράγει ολοένα και απειλητικότερα τους κινδύνους που υπονομεύουν την οικονομία, την κοινωνική συνοχή και την ασφάλεια του Λαού.

Ο κρατικός μηχανισμός είναι κάτι χειρότερο από ό,τι φανταζόμαστε. Είναι η θηλιά που κάθε χρόνο σφίγγει περισσότερο στον λαιμό του Έθνους. Μετεβλήθη σε εχθρό.

N. I. Μέρτζος